

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, imiši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na doma za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na doma računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. Za ostanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vlada in češki veleposestniki.

Kakšno večino si bode sestavil grof Badeni, še ni znano. Toliko je gotovo, da hoče za jedro nove večine narediti veleposestvo. Poprej pa hoče veleposestnike obdelati, da se odpovedo vsem dosedanjim svojim političnim načelom in se omeje na varstvo svojih stanovskih koristij in na podpiranje njegove vlade. Narediti hoče veleposestnike za politične kastrate. Začetek v tem oziru se mu je posrečil. V gorenje- in dolenjeavstrijskem veleposestvu se je sklenil kompromis, ki dovolj označuje politično breznačelnost nemških veleposestnikov. Posebno liberalni veleposestniki so popolnoma zatajili dosedanje svoje nazore. Vlada in veleposestniki torej hočejo mej seboj narediti nekak pogoj, da bodo drug drugemu branili. Vlada bode v vseh stvareh se lahko zanašala na veleposestnike, zato bode pa poslednjim branila predprave, posebno gledala, da se ne spremene volilni redi v postavodajne zastope, s katerimi bi se kaj omejile predprave veleposestnikov. Gospodje se torej hočejo vzajemno zavarovati.

Kolikor se pošteva poljski in nemški veleposestniki, pojde vse gladko. Poljski plemenitaši so vladne podpore tako potrebni v politiki, da morajo iti z vlado, ko bi tudi ne hoteli. Sedaj vladajo v Galiciji. Kakor hitro pa jim vlada odtagne podporo in dopusti svobodne volitve, pa zgube dosednji vpliv.

Vse drugače je pa stvar s češkimi veleposestniki. Češki veleposestniki pred vsem vedo, da jim vlada ničesa pomagati ne more. Na Češkem je narod tako zavečen, da si ne da od nobene vlade zapovedovati. Češki veleposestniki pa tudi niso posebno naklonjeni grofu Badeniju. Vajeni so že bili, da je bil ministerski predsednik kak češki veleposestnik, bodisi že Nemec ali Čeh. Belcredi, oba Auersperga, Taaffe in Windischgrätz so pripadali temu veleposestvu. Belcredi je bil sicer Moravec, a je vendar bil vedno v taki zvezi s češkim veleposestvom, da ga lahko temu prištevamo. Češki veleposestniki so ga celo večkrat volili v delegacijo. Na Dunaju je bil vedno v tisti parlamentarni skupini, v kateri so češki konservativni veleposestniki.

Tudi so se nadejali, da za začasnim Kielmanseggovim ministrom pride zopet na krmilo kak češki veleposestnik. Za to mesto so imeli že tako rekoč odločenega grofa Thuna.

Zato češki veleposestniki grofa Badenija niso posebno z veseljem pozdravili. Naravnost boja mu niso napovedali iz višjih političnih ozirrov. Grof Badeni je to nezaupnost dobro čutil in si prizadeval pridobiti češke veleposestnike. Nekoč se je peljal v Prago, da se snide z vrhovnim deželnim maršalom knezom Lobkovicem. Toda ni imel sreče. Knez Lobkovic se je bil odpeljal iz Prage. Zameril se je pa grof Badeni češkim veleposestnikom tudi s tem, da je odstavil grofa Thuna od praškega nameštništva. To je namreč storil grof Badeni največ Čehom na ljubo, nadejajoč se, da ga bodo potem brezpogojno podpirali. V tem oziru se je pa malo zmotil. Mladočehi so pač nekoliko ublažili svoje postopanje proti vladi, a opozicije pa ne mislijo opustiti, dokler vlada ne stori kacega odločnega koraka. Češki veleposestniki bi tudi v bodoče igrali radi kako važnejšo politično ulogo in zato ne marajo vladi samo tlačaniti. Skušnja kaže, da se stranka, ki vladam hlapčuje, popolnoma obrabi, kar se najbolje vidi na zjedineni levici. Take osode si pa češki veleposestniki ne žele. Zategadelj se češko veleposestvo bolje približuje Mladočehom, ki so sedaj pravi zastopniki češkega naroda. Le pre-dobro ve, da le v tesni zvezi z drugimi zastopniki češkega naroda more priti do večje veljave. Zategadelj je knez Schwarzenberg v debati o Pacakovem predlogu se bil postavil popolnoma na mladočeško stališče. To je vlado nemalo osupnilo. Mej češkimi veleposestniki in Mladočehi so se tudi vršila neka pogajanja, katerih izid pa še ni znan. Toliko že danes lahko rečemo, da je grofa Badenija politika v kaj negotovem položaju. Njen uspeh je odvisen od češkega veleposestva in prav lahko se zgodi, da češki veleposestniki, ne hoteč se ponižati v politične kastrate, prekrizajo vse njegove račune in mu izpodkopljejo tla. Če se to zgodi, pride v Avstriji do večjih prememb. Nova vlada bode morala potem iskati trdnjše večine. Nobena vlada, ki bi hotela biti zunaj strank, se ne bode obdržala.

Iz proračunskega odseka.

Na Dunaji, 23. novembra.

Proračunski odsek je v svoji današnji seji dogajal debato o proračunu za leto 1897., katere konec je vlada tako težko pričakovala, in je odobril finančni zakon. Zbornica začne lahko takoj razpravo, ali nihče neče verjeti, da se uresniči vladino upanje, da se do božičnih praznikov v plenumu dokonča proračunska debata. V nas je specialna debata o proračunu vedno jako dolga, a ko bi jo hotela zbornica v treh tednih dogmati, bi razen poročevalcev sploh nihče ne smel govoriti. Najbrž bo torej vlada morala zahtevati budgetni provizorij.

Včeraj popoldne se je ministerstvo posvetovalo z načelniki parlamentarnih klubov glede zakona o uredbi uradniških plač. Ministerski predsednik je izjavil, da bi zakona ne predložil cesarju v sankcijo, ako bi zbornica določila, da mora 1. julija 1897. l. stopiti v veljavo, in zahteval, naj se določi, da postane zakon veljaven jeden mesec po razglasitvi. Ni dvoma, da zmaga vlada. Levičarji bodo sicer glasovali za to, naj stopi zakon 1. julija 1897 v veljavo, a le, da bi tako kazali svojo prijaznost uradnikom, ker vedo, da bodo druge stranke odnehale. Saj drugače niti ne morejo, kajti če bi se upirali, bi uradnikom le škodovali. Najzanimivejše je stališče, na katero se je postavil načelnik katoliške ljudske stranke Dipauli. Zahteval je, naj vlada zakon umakne in naj ga predloži prihodnjemu državnemu zboru.

V proračunskem odseku se je najprej rešilo poglavje „državni dolgovi“, katerih ima država 4.191.317.579 gld. V debati, katera je bila strogo stvarna, se je razpravljalo največ o investicijskem posojilu in o konverziji raznih dolgov. Zbornica je poglavje odobrila in na to vzprejela finančni zakon, o katerem je poročevalec posl. Szcze panowski.

Finančni zakon za l. 1897 določa izdatke na 688.039.863 gld., dohodke na 689.155.139 gld., izkazuje torej prebitka 1.115.276 gld. V investicijskem preliminaru so določeni izdatki na 30.135.010 gld., dohodki na 4.782.820 gld. Finančni minister je pooblaščen, povrniti investicijski dolg v znesku 23.222.296 gld., in sicer ga je poravnati v anui-

Listek.

Veselega petelina žalosten konec.

(Izvirna „novela“ iz kurjega življenja.)

Po resnici napisal Boštjan Grilo.

Ponosno, razkoračeno je stopical Grmadnikov petelin po prostranem domačem dvorišču.

Kakor v svesti si svojih vrlin, svoje veljave in mogočnosti — saj so ga domači nazivali: „naš gospodar“ — nosil je svojo veliko glavo vedno pokonci, zravnal in stegoval dolgi vrat, ki mu je bil menda vedno še prekratek, vztrajno na kvišku ter zrl iz visočine milostno na svojo pokorno, okoli sebe se gnetočo armado — na ponižne putke. Krvavo-rudeč, mesnat greben, ki mu je visel navadno ohlapno kakor nočna čepica postrani, postavil se je včasih naravnost pokonci, da so se razločno pokazali vsi fini zobčki njegovega roba; podbradki pa so mu viseli na obeh straneh kakor kakemu aristokratskemu lakaju mogočni „Dienst-koteleti“. Lepo, pestro pomešano perje bilo je posebno bujno na vitkem vratu in je končavalo v podjetno naviban, vedno izzovajoče, „na korajžo“ zafrkan rep, ki je v solnčnih žarkih prelival in igral vse barve, se svetlikal in lesketal, da je konkuriral najlepšemu

klombuku naših orožnikov. Noge pa so mu dičile ostro nabrušene, žal ne žvenketajoče ostroge.

Tak je bil naš petelinček — pardon — imenovati ga moramo na vsak način — petelina ali kokota.

Živel je vsakdanje življenje navadnega domačega petelina; vendar si je pridobil mej svojimi kolegi dosti ugleda, tako da si nobeden ni upal delati mu konkurence. Zato pa je hodil brezskrbno v sredi svojih udanib, zvestih putk, kakor paša po haremu. Vse so se rade družile okoli njega: jarečka, belka, čopka in kakor so jih po redu imenovali, ter tekmovala, katera mu bode prva izvoljenka.

Skrbel pa je tudi zanje kakor pravi gospodar. Vsak trenotek se je ustavil s svojo četo, nagnil se malo naprej, pobrskal s svojimi kremplji, da se je kar kadilo za njim, in poklical z nekim samozadovoljnim „kô-lô-lô“ putke, da pojužinsajo, kar so spravili njegovi kremplji na dan. Tako počrtovalno in nesebično je ravnal!

Kedar se je kak tovariš vendarle spozabil in se predrznil, ubajati mu v zelje, opravil je kmalu sedbo, izruvaje mu par svetlih peres — in kontro-verza je bila pri kraju. Manjše domače konkurente pa je sploh preziral kakor Goliat — Davida.

Natančno je vedel, kdaj se prikaže gospodinja, mala, suhljata ženica, z jerbasom na pragu, in je vselej točno pripeljal svojo družino na kosilo. Gospodinja pa je nasula koruze in prosa, da je hlastno zobala vsa kurjat; z veseljem je gledala lepe putke in njihovega varuba, katerega je vselej lahko pogladila po mehkem, svitlem perju.

Zvečer pa, ko je jelo lezti solnce za goro, je pripeljal kokot svojo karavano pred kurnjak, pregledal s skrbnim očesom svoje podložnike, kakor pesem pravi: „Er zählt die Häupter seiner Lieben...“, potem pa je defilovala četa pred njim na grede, in nazadnje se je tudi sam spel na najvišji drog. In zjutraj, ko se je jedva svitalo, razlegal se je že njegov sonorni, včasih malo hripavi „kikiriki“ na daleč okrog, da je zbudil tudi vse zaspane sosede. Ko pa se mu je odprla kletka, nastopil je zopet svoje vodstvo.

Dolgo je trajalo to idilično življenje. Nekdaj pa je zbolela gospodinja, in tedaj so se nehale južine pred hišnim pragom. Ves dan se nikdo ni prikazal s koruzo v jerbasu — saj dekla se ni brigala za kuretnino — nikdo ni več pogladil našega petelina — in užaljeno je bilo njegovo samoljubje.

Vračati je hotel hišno neskrbnost in se tudi

tetah, zajedno pa je pooblaščen, najeti investicijskega posojila 48.574 48 gld.

S tem je odsek dognal razpravo o proračunu za l. 1897.

V Ljubljani, 24. novembra.

Moravski Nemci. Vsa zedinjena levica izimši nekaj veleposestnikov, bi že bila šla v opozicijo, da se ne boji, da potem zgubi večino v moravskem in šleškem deželnem zboru. Nemško gospodstvo na Moravskem in v Šleziji je odvisno od vladne milosti. „Deutsche Zeitung“ očita liberalnim voditeljem, da so sami krivi, če je nemštvo tako odvisno od vlade na Moravskem. Vedno so tirali le osebno politiko, za narodne potrebe se niso brigali. Lahko bi bili s posebnimi deželnimi zakoni dežele razdelili po narodnosti, zagotovili si narodno posest, v šoli, uradu, obrtu, poljedelstvu, deželi in občini. Za take stvari liberalni voditelji niso imeli nobene pojma in hočejo iz osebnih ozirov še nadalje tirati dosedanje škodljivo politiko. Po našem mnenju je to očitano malo krivično. Če bi bili liberalci pred nedavnim časom predlagali razdelitev okrajev po narodnostih, bili bi jih napali tisti narodni Nemci, ki jih sedaj napadajo. Očitati bi jim bili, da hočejo velik del dežele izročiti Čehom na milost in nemilost. Pomisliti je, da razdelitev ni tako lahka. Zaujo je treba dvetretjinske večine. Te pa brez Čehov ne bi mogli dobiti. Poslednji bi pa za razdelitev drugače ne bili glasovali, da bi bila zares zanje ugodna, da bi se bil nemški upliv zares omejil na nemške dele dežele. Če bi se to bilo zgodilo, bi nemštvo na Moravskem dandanes ne imelo več posebnega pomena. Nemci se imajo liberalcem in vladam zahvaliti, če se na Moravskem sploh še dosti pošteva.

Kopp — reakcionarec Ta dni je na Dunaju na nekem shodu profesor Singer hudo napadal dr. Koppa. Očital mu je, da je reakcionarec in še več drugih nelepih reči. B vsi pravosodni minister grof Schönborn pa v „Fremdenblattu“ zagovarja dr. Koppa. Poslednji najbrž tega zagovora ni mogel biti vesel. To, da ga zagovarja reakcionarni grof Schönborn, mu more pač bolje škodovati, nego vai Singerjevi napadi. Da ni dr. Kopp podpiral vseh Schönbornovih nazadnjaških nakan, gotovo ne bi se bil pridobil priznanja sedanjega predsednika upravnemu sodišču.

Hrvatski sabor se je v soboto sešel in volil poslance za ogerski državni zbor. Opozicija je proti tej volitvi oporekala, ker sabor ni zakonito pozvan. Na reskriptu, s katerim je pozvan, je podpisan baron Barffy, ne pa ban. Po hrvatsko ogerski nagodbi je jedino ban saboru odgovoren in se torej na kraljevem reskriptu, s katerim se sabor pozivlja, mora podpisati ban, ne pa ogerski ministerski predsednik. Predsednik sabora pa ni pustil razgovora o tej stvari, in odredil takoj volitev. Seveda hrvatska vladna stranka se je bala očitaj, kako slabo varuje hrvatske avtonomne pravice, ko bi bilo prišlo do debate. V državni zbor so se izvolili prejšnji poslanci. — Verifikacija Starčeve volitve se še ni postavila na dnevni red. Predsednik je rekel, da to ni bilo mogoče, ker je proti njej vložen ugovor in je treba nekih dopisovanj, da se dožene, če ima Starčević volilno pravico. Večina misli razveljaviti

ni več tako vneto bragal za svoje varovance. Začel jih je odkrito zanemarjati in delal daljše sprehode sam, brez spremstva!

Kaj čudo, da so pri takih razmerah njegove misli zašle na stranska pota, in da je začel sam premišljati o pomenu besed: „variatio delectat“.

Veak dan se je bolj oddaljeval od svojih zvestih spremljevalk, katere je brezskrbno prepustil malemu kineskemu petelinčku — pritlikavcu.

Nekega dne je pritaval na lepo Južnovo dvorišče, cgladal si okolico in se kmalu seznanil s kurjimi prebivalci. Začel se je smukati okoli mladih lepih kokoši, ki so s početka sicer malo sramežljivo povešale svoje glavice, ki se pa utisov, katere je delal novi gost nanje, nikakor niso mogle ubraniti in so čim dalje tem drznejše začele koketovati z njim. Star Jažnov kokot ga je gledal grdo, se kremžil in stresal — a spoznal je, da se krepkemu tekmeu ne more postaviti po robu. Vrgel je torej puško v koruzo ter srdito in ljubosumno zrl svojega sovražnika. Putke pa so se kurjemu Don Jušanu udajale druga za drugo, kakor slabe trdnjave. — Grmadnikov kokot je bil ves ponosen na svoje uspehe in kmalu se je čutil domačega na „tujih tleh.“

(Konec prih.)

to volitev. Tega ne taji, da je David Starčević zopet dobil vse državljanske pravice, a staknila je, da ni nikjer na Hrvatskem vpisan mej volilce in torej voljen ne more biti. Da so v Jaski nepravilno imenik volilcev sestavili, to naj bode torej povod, da Starčević ne more biti deželni poslanec, dasi se mu sicer volilna pravica odrekati ne more.

Stojalowskega so se poljski plemenitaši in škofje vendar srečno znebili iz Galicije. Wadowiško okrožno sodišče je namreč izdalo ukaz, da se zapre zaradi motenja vere, ker mašuje in izpoveduje, dasi je izobčen iz cerkve. Žandarji ga niso prijeli, ker so delavci, ki so baš tedaj bili zraven, ko so ga prijeli hoteli, to zabranili. Najbrž tudi na tem oblastvom ni bilo, da bi ga zaprli, temveč da so se ga pred državnozborskimi volitvami iznebili iz Galicije. Bali so se njegove agitacije. Stojalowski je bežal na Oggersko, od koder je wadowiško okrožno sodišče pisмено poučil, da proti njemu nima pravice postopati, ker avstrijski kazenski zakon izobčenja ne ne pozna. Škofje so pa začeli odjenjavati v preganjanju Stojalowskega pristašev. Narodili so bili namreč, da se ima slednji, ki Stojalowskega spise naročuje ali čita smatrati za izobčenca iz cerkve. Ker se pa gališki kmetje za to niso zmenili in se je le bilo bati, da odpadejo od katoliške cerkve, je tarnopolski škof že naročil duhovščini, da nimajo več tacihi ljudij smatrati za izobčenca in jih tudi smejo odvezati. — Stojalowskega lista izhajata sedaj v Czassi ob ogerski meji.

Klerikalni uspeh na Bavarskem Dr. Osterer ki je jeden najzagrizenejših bavarskih klerikalcev je poklican v bavarski višji šolski svet. To je vzbudilo veliko senzacijo, ker dokazuje, da klerikalizem dobiva vedno večji upliv. Posebno se je bati, da bodo srednješolski profesorji sedaj si prizadevali klerikalcem ustreči, da se prikupijo uplivnemu članu višjega šolskega sveta in hitreje avanzujejo. To se bode posebno godilo, ako bodo liberalni člani višjega šolskega sveta postali, da bode Osterer v tej korporaciji igral kako posebno ulogo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. novembra.

— (Moralno obglavljenje klerikalnih prvakov.) Ogromni večini naših čitateljev morda niti znano ni, da izhaja v solnčni Gorici neki obšturni listič, kateri se imenuje „Primorski list“. Blagor mu, kdor ni primoran tega lista brati! Mi z njim principijelno ne polemizujemo, ker je glasilo od nikogar več spoštovanega in od nikogar več prizanega dr. Mahniča in nima ne upliva, ne naročnikov ne čitateljev. A v zadnji svoji številki je ta list razkril, kako grozne razmere so zavladale v patentovani katoliški stranki in zdi se nam potrebno to zabeležiti, ker je „Prim. list“ v svojem članku moralno obglavil kranjske klerikalne prvake. „Primorski list“ pravi, da „stranka prvega kat. shoda je po Klunovi smrti čisto katoliška, z a t o r e j tudi krščanskosocialna.“ Tega klerikalni gospodje prvaki niso zaslužili! G. dr. Šušteršič je pred državnozborsko volitvijo slovesno izjavil, da ni in ne bo nikdar krščanski socialista, gospodje Povše, Pfeifer e tutti quanti so tudi že opetovano povedali in dejanjski dokazali, da niso krščanski socialisti, a ker to niso, tudi — po „Prim. listu“ — ne stojte več na podlagi resolucij prvega slov. katoliškega shoda in vsled tega tudi niso več pravi katoličani. Kaj jim bo početi, dr. Šušteršiču in drugim, ko se jim že kar naravnost očita, da so se izneverili resolucijam kat. shoda in da niso več katoličani, ergo brezverci in liberalci? Naj se tolažijo z zavestjo, da so v najkoljshi družbi, namreč v družbi prevzvišenega knezoškofa dr. Missie. Knezoškof ni krščanski socialista nego „katholisch konservativ“, kakor je sam povedal nekemu kršč. socialistu, izneveril se je torej tudi resolucijam prvega katoliškega shoda in deluje tudi dejanski proti njim, kakor se je videlo pri volitvi, ko je ukrotil krščansko-socialnega dr. Žitnika in usilil ne krščansko-socialnega dr. Šušteršiča. Torej tudi knezoškof dr. Missia ni več katoličan, nego liberalac in brezverec! To je logični sklep iz „Prim. lista“ trditve, da je čisto katoličanstvo identično s kršč. socializmom in da ni dober katoličan, kdor ni kršč. socialist. V istem članku in v isti sapi, v kateri je „Prim. list“ izrekel obsodbo škofa Missie in njegovih pristašev, priznal je tudi avtoriteto škofovo. Ker predpostavljamo, da duhovni gospodje krog „Prim. lista“ avtoritete škofov ne priznavajo samo platonično, nego dejanjski, in ker

škofje niso krščanski socialisti, izhaja iz tega, da tudi uredniki „Prim. lista“ niso kršč.-socialisti, a vsled tega, da „Prim. list“ ni čisto katoliški list in da se je izneveril resolucijam prvega slov. katoliškega shoda ali, na kratko rečeno, da je — liberalen in brezverski list! Quod erat demonstrandum!

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Danes se bodo predstavljale tri jednotejske igre, katere bodo zlasti ugajale vsem tistim, ki tožijo, da se predstavlja preveč dram. V petek se bode pela v tretjič opera „Rigoletto“, prihodnjo nedeljo, dne 29. t. m., pa opera „Faust“. V torek, dne 1. decembra, se ponovi pri premijeri jako častno uspeli Sudermannov igrokaz „Dom“. Drama se pripravlja sedaj za ljudsko igro „Seljanka“, kateri je snov vzeta iz kmetkega življenja. „Seljanka“ je češka narodna igra („Vojnarka“) ter se z velikim uspehom predstavlja po vseh čeških gledališčih. Za naše gledališče se je primerno lokalizovala. Nadalje studira drama znani vaudeville „Blitzmädel“, opera pa se neutrudno pripravlja za reprize „Čarostrelca“ in „Prodane neveste“, studira se pa tudi že nova izvirna opera Parmova „Ksenija“ in Bellinijeva opera „Norma“. Na praznik 8. decembra namestimo se na čast gorenjskim gostom ponoviti Foersterjevo opero „Gorenjski slavček“. Vsakdo mora priznati, da je ta, za prihodnji mesec določeni repertoir kaj raznovrsten in da pride na oder toliko novitet, kolikor jih je v naših razmerah sploh mogoče spraviti.

— (Iz trgovskih krogov) se nam piše: Vsled razprodaj, ki so se v zadnjih letih zelo množile, sklenili sta obe državni zbornici z dnem 16. januarja 1895 l. zakon, s katerim naj bi se v okoliščini nerednostim pri razprodajah. Imenovani zakon določa v 5. točki §. 2 razloge, vsled katerih se mora razprodaja izvršiti, kakor so: „če imejatelj obrta umre, če neha obrtovanje, če trgovina preide na novega posestnika, če se trgovina preseli, če nastanejo elementarni prihodki.“ §. 3. pa določa: „Obrtovo oblastvo naj odločuje, zaslišavši trgovinsko in obrtniško zbornico in pa zadrugo, kateri prosilec pripada. Mnenja teh naj se pa raztezajo tudi na to, ali je resničen oni podatek, ki ga mora navesti prosilec po §. 2, točki 5. Primeril se je pa slučaj, v katerem je neki tukajšnji trgovec prosil za dovolitev razprodaje. Mesni magistrat ljubljanski, trgovinska zbornica in trgovinski gremij so se kot poklicani faktorji izrekli proti razprodaji, kajti od omenjenega trgovca navedeni razlog razprodaje zdel se jim je povsem prazen. Utemeljeval je namreč svojo prošnjo z vlažnostjo prodajalnice. Tako utemeljevanje je povsem ničevno, kajti tako vlažne prodajalnice nima, da bi se mu blaga uničilo. Ako bi se v kakem slučaju radi vlažnosti prostorov dovolila razprodaja, potem bi lahko vsi ljubljanski trgovci naprosili razprodajo, kajti popolnoma suhih prodajalnih prostorov išče v Ljubljani zamen. Opravičena ogorčenost se je pa polotila članov omenjenih korporacij, ko so izvedeli, da je vlada proti njihovu mnenju in po njih sodbi nezakonito postopajoč, ugodila rekurzu trgovca in dovolila razprodajo. Vprašamo torej, ali ni takšno postopanje vlade napram omenjenim korporacijam, ki gotovo trgovske odnose najboljše poznajo, za mestni magistrat, za člane trgovinske zbornice in trgovinskega gremija naravnost žaljivo? Ob takem ravnanju je pač postava povsem iluzorična!

— (Narodna čitalnica.) Prvi letošnji družbinski večer, kateri je priredila narodna čitalnica svojim udom, se je jako dobro obnesel. Večer je bil primeroma jako številno obiskan in se je razvila v lepih društvenih prostorih kaj animirana zabava.

— (Prvi debut) Pri neki jako narodni gospé, katere je uneta podpornica družbe sv. Cirila in Metoda, je služila dekla, katere je v službi imela priliko spoznati, da je za družbo sv. Cirila in Metoda lahko dobiti kaj denarja ali blaga. Ko je zapustila službo, hotela je to izkoristiti za svoj žep. Napravila si je torej listek in pri treh trgovcih dobila za Ciril Metodovo družbo različnega papirja, katerega je potem prodajala, dokler ni naredila policija tej kupčiji konec. Prvi debut na polju sleparjenja se jej torej ni posrečil. Ali jo to spametuje, pokaže bodočnost.

— („Zima gre notri.“) Neki delavec je svojemu polirju ukradel svinca v vrednosti 7 gld. in ga prodal po hišah „na drobno“, skupilo pa sproti zapil. Redar ga je ustavil in vprašal, kje je svinec dobil. Tat je skušal redarja najprej iz lepa prepričati, da ga to nič ne briga, a ker se redar ni hotel udati, nego poskusil moža aretovati, se je ta lotil druge taktike. Odločil je vračo, v kateri je hranil svinec, zasakal rokava in rekel: „Zima gre notri, za zidarje je tako delo pri kraju, — pa se dajva“ se zaletel v redarja. Boj je bil hud in šele ko je napadenemu redarju prihitel drug redar na pomoč, se je posrečilo rabijata tatu aretovati. Policija je izročila moža deželnemu sodišču. Na Žabjeku bo mož že spoznal, da tudi, če „gre zima

notri in je za zid rje delo pri kraju" ni dovoljeno ne krasti ne redarje napadati.

— (Ukraden bicikel.) Zasebni uradnik Kohlbesen pustil je svoj, 130 gl. vredni bicikel čez noč v veži Predovičeve hiše na Poljanskem trgu št. 5., od koder mu ga je doslej še neznan tat odpeljal.

— (Samonemški poštni pečati.) Mej mnogimi počtnimi uradi, kateri imajo samonemške poštne pečate, sta tudi pošti v Dvoru pri Žužemberku („Hof in Krain“) in Mirna peč („Höbstein“). Kdaj bo že konec teh pečatov?

— (Poročil se je) danes v Idriji g. Jakob J. Kogej, notarski kandidat v Kamniku in slovenski pisatelj, z gospodično Julijo Harmel iz Idrije. Iskreno čestitamo!

— (Iz Novega mesta) se nam piše: „Slovenski Narod“ dela preglednico kranjskim duhovnikom in boje se ga, kakor hudiča ali kake kuge. Zadnjič sem se vozil po „Dol. železnici“ z nekim duhovnikom in jednim drugim gospodom v istem kupeju. Neznani mi gospod prebiral je pazljivo „Slov. Narod“ in ko je prenehal, poprosim ga, naj mi „Narod“ posodi za čitanje. Svetolični duhovnik je bil s tem opozorjen, da se nabaja v kupeju „Narod“ in tega se je tako prestrašil, da je precej vzel svoj brevit ter glasno, prav kričeč, začel lamentirati iz njega. Razumel sicer nisem vsebine te lamentacije, vendar si domišljam, da je že morala biti kaka molitvica zoper pregrešni „Slovenski Narod“ — v ostalem me duhovnove lamentacije niso nič motile!

— (Pospeševalci slovenske dramatike.) Iz Novega mesta se nam piše: V nedeljo, dne 22. t. m., priredila je kat. družba rokodelskih pomočnikov v Novem mestu prvo dramatično predstavo v letošnji „sezoni“. Vzpored je obsegal igrokaz v treh dejanjih „Vsak po svoje“ in burko v jednem dejanju „Srečen konec“. Ker igri po vsebini nimata posebne vrednosti, skušali so predstavljalci na umeten način igri zanimivi napraviti, in sicer z uporabo neštetič nemčizmov. V tem je tudi iskati vzroka, da niso od navzočega občinstva želi posebne pohvale. Plokanja je bilo čuti le v prednjem koncu dvorane — mej otroci. Priporočamo torej igralcem najtopleje, da prav pogosto jemljó v roke letošnje slovenske večernice družbe sv. Mohorja ter premišljeno čitajo spis: „Slovenci, govorimo čisto slovenščino.“ Ako se na slovenskih odrih ne bo govorilo lepo slovenski, ampak se uporabljali nemčizmi, kakor cajt, vandrati, šnops, krugeljca, štampelj, glih, kako bi bilo upati, da se iz slovenščine iztrebijo te škodljive pleva. Omeniti imamo še nekaj, kar tudi ni na pravem mestu. Igralci, koji menijo zvečer nastopiti na dramatičnem odru, naj vsaj do tistega časa ne pogledajo pregloboko v kupico. S takimi predstavami si družba rokodelskih pomočnikov gotovo ne pridobi mnogo simpatij v izobraženejših krogih.

— (Iz Knežaka na Notranjskem) se nam piše: Ponizno vprašanje slav. krajevu šolskemu svetu istotam: Jeli slavnostemu znano, da se na tukajšnji trirazrednici poučuje nemščina kot obvezni učni predmet, počenši z II. razredom? In ne misli li slavnosti potrebno ukrepati, da se nemščina kot tak predmet odpravi iz učnega reda? Naj slavnosti blagovoli upoštevati, da zavzema nemščina skoro toliko ur na teden kot slovenščina že v II. razredu — 6 proti 7! Ali je mar naša ljudska šola šola ponemčevalnica?

— (Nova pošta.) Dne 1. decembra t. l. odpre se v Komendi na Kranjskem, politični okraj Kamniški, nov poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob jednem služboval kot nabiralnica poštne hranilnišnega urada. — Zvezo bode imel s poštnim uradom v Kamniku po poštne selu.

— (Bolniško društvo slovenskih vseučilišnikov v Gradcu.) Piše se nam iz Gradca: Pred kratkim se je osnovalo „Podporno bolniško društvo slovenskih vseučilišnikov v Gradcu“ z blagim namenom podpirati in oskrbovati obolele dijakke slovenskih narodnosti. Kdor količjak pozna razmere in težnje dijaške na vseučilišču, komur je znano, s kakimi težavami in pomankljajem se mora posebno slovenski dijak v tujni bojevati, bo uvidel potrebo takega blagodejnega društva! Težko je že dijaku shajati, dokler je še zdrav in čvrst, koliko težje, da celo nemogoče, kadar zbolí ubog dijak. Ker so mu zdravniška pomoč, zdravila itd. predraga, zamenjaja vedno bolj in bolj bolezen, pogubonosno kal nesi v sebi in le malokateremu je mogoče pravočasno ukreniti potrebno, ker je žalibog v pre slabem gnetnem stanju. Človeka zaboli srce, ako vidi hirajočega kolego brez pomoči. Da jih ravno žamej slovenskih dijakov toliko prerano umrje vzrok temu je, da je slovenski dijak brez vsake pomoči v slučaju bolezni. Že dolgo se je občutila potreba podpornega bolniškega društva v slovenskem dijaštvu in zdaj se je ta srčna želja uresničila. Da bo pa društvo tudi doseglo svoj namen, treba je podpore iz domovine, od prijateljev dijaštva. Letnina za dijake je mala (4 krone), ker se ne more več zahtevati od njih, in zato so v slučaju bolezni po popolnoma preskrbljeni. Z ozirom na velike stroške obrača se odbor na radodarne rodoljube s prošnjo, da blagovolijo pristopiti društvu kot podporniki (10 kron na leto) ali pa kot ustanovniki (200 kron), za kar jim bode slovensko dijaštvo vedno hvaležno. V društvu so zastopane vse slovanske narodnosti

in na čelu stoji akad. senat, uvidevši veliko potrebo. Pričakuje, da se bo slovensko občinstvo tudi to pot odzvalo naši prošnji, prosi odbor, da se pošiljajo eventualni darovi in podpore na odbor podpornega bolniškega društva slovanskih vseučilišnikov v Gradcu. Allgemeines Krankenhaus. Odbor konstituiral se je sledeče: Predsednik: gospod prof. dr. Eppinger Hanns, podpredsednik: g. med. Kunst Anton, I. tajnik: gosp. med. Kac Viktor, II. tajnik: g. med. Dražić Luka, blagajnik: g. med. Teuersteia Leo, blagajnika namestniki: gg. med. Arneri Vlaho, med. Cipanowski Ivan, med. Nikolić Petar in med. Stojanov Ivan, odborniki: gg. prof. dr. Krones Fran vitez pl. Marchland, prof. dr. Mischler Ernst, med. Begić Milan, med. Cretković Atanazije, teh. Domanski Stanislav, jur. Urbanek I.

— (Rodbinska tragedija.) Pred nekaj tedni se je v Beljaku usmrtil uradnik drž. železnice Henrik Hawel in sicer vsled žalosti, da je njegov sin skočil v vodo. Ženo njegovo je to tako pretreslo, da je zblaznela, doma živeči sin pa je postal melanholičen in zapustil dom. Te dni so ga našli mrtvega na nekem drevesu, drugi dan pa je došla v Beljak vest, da je v blaznici internirana mati umrla.

— (Iz tržaške okolice) se nam poroča: Naše pol. društvo „Edinost“ prireja nekaj tednov sem v celi okolici shod za shodom in vrši tako svojo prvo dolžnost, vzgojevati ljudstvo za politično delovanje. Uspehe teh shodov more presoditi le tisti, kdor živi v okolici tržaški in ima priliko, spoznavati mišljenje okoličanov. Zadaja leta je v okolici vladala neka letargija. Okoličani so postajali v narodnem oziru čedalje indiferentnejši in to, ker je na jedni strani magistrat nanje pritiskal, na drugi pa niso dobivali zadostne vzpodbude. Zdaj se je to že precej premenilo in sicer vsled shodov „Edinosti“. Zlasti se zanimajo okoličani za vprašanje o ustanovitvi posebnega okrajnega glavarstva za okolico. To vprašanje je velike važnosti, zakaj čim več se magistratu utesni delokrog, toliko manj bo imel upliva. Naravno je, da se nekateri s to idejo še niso sprijaznili, največ ker je še ne razumejo dobro, a večina okoličanov je zanjo uneta, in če bo pol. društvo „Edinost“ delovalo tako, kakor deluje zadnji čas, je končna zmaga zagotovljena. Naj bi možje, kateri so se lotili težavnega dela, vzbudili slovenske okoličane, vztrajali pri delu in je nadaljevali tudi pri volitvah!

— (Nova hrvatska opera.) V soboto se je na hrvatskem gledališču v Zagrebu predstavljala nova opera dišnega Zjca „Armida“, kateri sta spisala libretto dr. Harambašić in dr. pl. Miletić. Opera je dosegla jako časten uspeh, zlasti hvalijo hrvatski listi kot krasno in dovršeno delo drugega dejajca drugi del. Ta opera je 882 skladba Ivana pl. Zajca.

* (Mors agitatrix.) V Bordeauxu so pred večerajšnjim volili poslance za francoski parlament. Volilec se je bilo odločiti med dvema kandidatom, mej bivšim veleposlanikom Decraisom in socialistom Feretom. V soboto pri prvi volitvi ni nobeden kandidat dobil absolutne večine, vsled česar se je v nedeljo vršila ožja volitev. Borba je bila huda in strastna. Socialistični kandidat je delal nestrudno, da zmaga. Pri skrutinju je bila razburjenost velikanska. Zlaj je imel Decrais večino, zdaj Feret. Ko je dobil Feret absolutno večino, zadoneli so klici veselja, a vmes se je začul tudi belosten vzklík: kandidat Feret se je bil zgrudil mrtev. Vsled prevelike razburjenosti ga je zadela kap.

* (Ubegla princezinja.) Skandalozna afera princezinje Elvire Bourbon, katera je nšla s svojim ljubimcem, slikarjem Folchijem, je še vedno predmet dolgim poročilom v vseh časnikih. Zdaj se javlja, da je oče ubegle princezinje, pretendent don Carlos, svojim pristašem in papežu sporočil, da je njega hči zanj mrtva. Princezinja Elvira je neki histerična ženska in tuberkulozna, tako da ne bode dolgo živeła. Nje ljubimec, slikar Folchi, je sicer goreč klerikalec, a prav malo vreden človek. Njegov stric, monsignor Folchi, je bil upravitelj „Petrovih grošev“, kakor se imenujejo papežu poslani darovi. Od teh „grošev“ je na borzi zaigral 45 milijonov lir. Folchi je oženjen in oče dveh otrok, a se nič ne briga za svojo, v največji revščini in zgolj ob miloščini živečo rodbino. Splošno se sodi, da je princezinjo, katera je že polnoletna, zapeljal samo zategadelj, da dobi v roke nje, dva milijona lir znašajočo premoženje.

* (Dvoboj v angleški vojski.) Že več nego 50 let ni več v navadi, ne da bi bili angleški častniki zgnubili vsled tega na časti. Nedavno tega je neki častnik v razburjenosti pozval svojega tovariša na dvoboj. Do boja ni prišlo, ker je dalo vojaško zapovedništvo dotičnega častnika koj aretovati, in ga je postavilo pred sodišče. Obtoženi častnik je pred sodiščem priznal, da ni postopal pošteno in dal svojo besedo kot častnik, da ne bo nikdar več teko ravnal. Sodnik ga je vsled tega oprostil a zahteval od njega 500 funtov jamčevine, da se bo v bodoče korektno obnašal.

Brzjavke.

Dunaj 24. novembra. V današnji seji poslanske zbornice je levičar dr. Menger interpeliral vlado zaradi govora okr. glavarja grofa Schaffgotscha na shodu predarlskih učiteljev. Schaffgotsch se je v imeni vlade izrekel za klerikalno šolo. Posl. dr. Nitsche in njegovi tovariši, kateri so pred kratkim izstopili iz levičarskega kluba, so o tej stvari podali nujni predlog. Pričakuje se, da Baden s svojo izjavo prepove podrejenim političnim uradnikom vsakršne politične izjave.

Dunaj 24. novembra. Poslanska zbornica je začela generalno debato o uredbi uradniških plač. Dipauli je predlagal, naj se načrt vrne odseku z naročilom, da naj nasvetuje samo za uradnike nižjih kategorij povišanje plač.

Dunaj 24. novembra. V debato o nujnem predlogu glede okr. glavarja Schaffgotscha je posegel tudi dr. Ferjančič. Ministerski predsednik grof Baden je izjavil, da obsoja Schaffgotschevo postopanje in da je že včeraj zaukazal natančne poizvedbe. Zajedno je izjavil, da bode dež. šefe primerno instruiral, da se take dogodbe ne bodo več ponavljale.

Dunaj 24. novembra. Danes je poslanska zbornica volila člane centralne komisije za regulacijo zemljiškega davka.

Dunaj 24. novembra. Cesar je danes vzprejel v avdienciji ministerskega predsednika grofa Badena, kateri je koj po avdienciji sklical ministerski svet na sejo.

Dunaj 24. novembra. Avstrijsko ogerska banka je dobila obvestilo, da avstrijska in ogerska vlada odklanjata nje predloge glede podaljšanja privilegija.

Dunaj 24. novembra. Srbski kralj Aleksander je odpotoval v Rim.

Pariz 24. novembra. „Agence Havas“ javlja, da so se bivši člani kretske revolucije narne skupščine zbrali na otoku Samos in sklenili poslati konzulom protest, da se slovesno obljubljene reforme niso izvršile, zajedno pa jim naznaniti, da, da obnové revolucijo, če se reforme koj ne izvedo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) e) odpravljanje potnega prateža (ortlage) in ekspresnega blaga (§ 30., oziroma § 39. obratnega pravilnika za železnice kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, razglašenege s ukazom trgovinskega ministra in ministra za pravosodje z dne 10. decembra 1892 l. [Drž. zak. št. 207]); f) izlajanje nakaznic na hotele; g) posredovanje savarovanja proti nezgodam ob potovanju pri domačih, za sklepanje takih zavarovalnih poslov upravičenih, ali pa pri inozemskih, k poslovanju po domačih deželah pripuščeni podjetbah. Po § 3. ministerskega ukaza z dne 23. novembra 1895., drž. zak. št. 181, ni potovalnemu zavodu dovoljeno, izdajati voznic za vožnje v potpalubju vseh onih inozemskih parnopolovstvenih podjeteb, katere se pečajo s prevažanjem izselnikov. Prav tako jim je prepovedano nabirati izselnike in sploh kakorsikoli pospeševati iseljevanje. Po § 5. večkrat omenjenega ministerskega ukaza podeljuje dopustilo za obrat potovalnega zavoda, zaprašavši poprej trgovsko in obrtniško zbornico, politično deželno oblastvo, katero naj se pri tem ozira na to, ali je take podjetbe treba. Prosilec je l. 1857. dovršil navtično šolo v Reki z odličnim uspehom in je l. 1864. dobil patent kapitana za dolge vožnje. Bil je do pred malo leti skoro brez presledka kapitan na ladajah za prekoceanske vožnje in pozna torej razmere daljuje pomorske vožnje ter more o dobroti posameznih ladijskih listkov popolnoma razsojati, kar je važno za potovalni zavod. Prosilec je avstrijski državlján, družabnik tvrdke Josip Hočevár & Comp. valjični mlin v Količevem, sodnem okraju Brdo in ima vse lastnosti, katerih je zahtevati od prosilcev za koncesijovane obite. Poleg tega se izkazuje z zadostno splošno in kupčijsko izobrazbo, katere je treba za obrat tega obrta. Ker obstaja tudi potreba takojšnjega podjetja predlaga odsek: Častita zbornica naj se v svojem poročlu na c. kr. deželno vlado izreče za podelitev koncesije za potovalni zavod na Eduvarda Schmaro v Ljubljani. Predlog se sprejme.

VIII. Zbornični svetnik Franc Ka. Souvan poroča, da je, kakor javlja podružnica avstro ogerske banke, po prateku pravilne poslovne dobe gospodom cenzorjem Otomaru Bambergu, Ivanu Baumgartnerju, Alfredu Ledeniku, in Ivanu Perdanu s koncem leta izstopiti. Zategadelj prosi podružnica po naročilu ravnateljstva in v zmislu členov 40 in 64 bančnih pravil, da se ji radi namestitve vsled tega

prostih 4 cenzorskih mest p šlje volilni predlog. Ker morejo izstopivši cenzorji zopet voljeni biti, in ni nobenega protivega razloga, predlaga odsek: Zbornica blagovci v nadomestitev teh 4 cenzorskih mest predlagati sledeče gospode: Otomarija Bamberg, Ivana Baumgartnerja, Alfreda Ledenika, Ivana Perdona, F. M. Ragorška in Avgusta Skaberneta. — Predlog se sprejme. (Dalje prih.)

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkemu prebavljenju in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavalno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, za znanovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (1756—18)

Zobobol olajšujejo
zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta),
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in kr. Vis. prejasne gospé prestolonaslednice vdove nadvojvodinje **Štefanije.**
Steklenica velja 20 kr. 6 (2302—3)

Umrli so v Ljubljani:
Dne 22. novembra: Marija Mulhar, posestnica, 73 let, Kladezne ulice št. 4, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
23.	9. zvečer	745.5	1.8	sr. svzh.	oblačno	
24.	7. zjutraj	744.9	1.1	sr. szah.	skoro obl.	0.0
	2. popol.	745.2	1.7	p. m. sever	skoro obl.	

Srednja včerašnja temperatura 0.7°, za 1.2° pod normalom.

Dunajska borza
dne 24. novembra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld.	25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	25
Avstrijska zlata renta	122	65
Avstrijska krona renta 4%	101	—
Ogomska zlata renta 4%	122	15
Ogomska krona renta 4%	99	15
Avstro-ogorske bančne dolnice	940	—
Kreditne dolnice	364	10
London vinta	119	85
Nemški drž. bankovci na 100 mark	58	77 1/2
20 mark	11	75
20 frankov	5	53
Italijanski bankovci	45	15
C. kr. cekini	5	68

Dne 23. novembra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	50
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	60
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—
Kreditne srečke po 100 gld.	199	—
Ljubljanske srečke	22	75
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	455	—
Papirnati rubelj	1	27 1/2

Prodaja vina.

Imam na prodaj okoli 300 hektolitrov belega in črnega vina. Cene zmerno, postržba točna. Za prstnost vina se jamči. Mali vzorci se ne pošiljajo. (3257—3)
A. M. Fajmann, Dignano, Istra.

Na prodaj je 160 litrov pet let stare, pristne, izvrstne, dolenske slivovke

po 1 gld. liter. Proda se skupno ter se postavi kupcu na štacijo Videm-Krško. — Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (3267—3)

Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“. (3060-16)
Ustanovljena l. 1874.

Danes dne 24. novembra
v hotelu „Pri slonu“
KONCERT
prvega elitnega damskega orkestra
PÖSCHL
pod vodstvom ravnateljice gospe Ane Pöschl.
Izbran vzpored, vrsteč se (3288)
s soli na violini, cello, flauti in klarinetu.
Začetek ob 8. uri. Vstopnina 40 kr.

Nagrobne vence
v največji izberi in po najnižjih cenah
trakove k vencem
z ali brez napisov v vseh barvah
(2911—23) priporoča
Karol Recknagel.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.
Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1706-271)
Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).
Proga iz Trbiža.
Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Gurk, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.
Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyru, Gmunden, Ischla, Ansee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyru, Pariza, Genevo, Gurk, Bregence, Inomost, Zell na jezeru, Land-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.
Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.
Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. ur 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.
Ob 6. uri 58 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Išče se (3285—2)
učenec za mesarsko obrt
in se takoj vzprejme pri Jos. Windischer-ju, mesarju in posestniku v Kandiji pri Rudolfovem.

Prodajalka
vešča slovenskega in nemškega jezika v govoru in pismu, dobra računarica, vzprejme se takoj v trgovino z mešanim blagom. — Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (3289—1)

Najtoleje priporočam svojo bogato zalogo
družbinskih iger, igrač, galanterijskega in nagizdnega blaga
po najnižjih cenah
kot najpripravnější
darila za Miklavža.
Fr. Stampfel (3264—4)
v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

VIZITNICE Národní Tiskarna.

Jožef Ložak
Sofija Ložak roj. Majntinger
— poročena. —
Zatičina Trebnje
dne 24. novembra 1896. (3287)
Brez vsakega drugega obveščanja.

Jak. Kogej
Julija Kogej rojena Harmel
— poročena. —
Kamnik Trebnje
dne 24. novembra 1896. (3286)
Mesto drugega naznanila.

Št. 33.859. Ustanove. (3208—3)

Za t-koče leto podeliti je pri ljubljanskem mestnem magistratu sledeče ustanove:

- 1.) Jan. Bernardini-jevo v znesku 95 gld. 05 kr.,
- 2.) Jurij Thalmeiner-jevo v znesku 86 gld. 26 kr.,
- 3.) Jos. Jak. Schillingovo v znesku 86 gld. 10 kr.,
- 4.) Jan Jošt Weber-jevo v znesku 90 gld. 92 kr.,

do katerih imajo pravico hčere ljubljanskih meščanov, ki so se letos omožile in so uboge, pa lepega vedenja.

- 5.) Jan. Nik. Hraškovč-jevo v znesku 79 gld. 80 kr., do katere ima letos pravico ubogi kmet iz šentpeterske fare,
- 6.) Jak. Ant. Fanco-jevo v znesku 67 gld. 20 kr., do katere ima pravico uboga, poštna nevesta meščanskega ali nižjega staua.
- 7.) Jos. Feliks Sin-ovo v znesku 48 gld. 30 kr., katero je podeliti dvema najbolj revnima deklicama iz Ljubljane.
- 8.) Il. Ant. Raab-ovo v znesku 231 gld. Pravico do jedne polovice te ustanove imajo uboge in poštnene vdove ljubljanskih meščanov, do druge polovice pa uboge, dobro vzgojene hčere ljubljanskih meščanov, ki so se letos omožile.
- 9.) Mihael Pakič-jevo v znesku 128 gld. 10 kr., do katere imajo pravico ubogi obrtniki meščanskega stanu ali pa njih vdove.
- 10.) Jan. Krst. Kovač-jevo v znesku 151 gld. 20 kr., katero je razdeliti mej štiri v Ljubljani bivajoče revne očete ali vdove matere, ki imajo po več otrok in ubožstva niso sami zakrivali.
- 11.) Helene Valentini-jeve v znesku 84 gld., katero je razdeliti mej otroke, rojene v frančiškanski fari v Ljubljani, ki nimajo starišev in še niso 15 let stari.
- 12.) Marije Košmač-jeve v znesku 100 gld., do katere imajo pravico uboge sirote uradnikov iz Ljubljane, ki so ženskega spola in pa lepega vedenja.
- 13.) Ustanova za posle v znesku 50 gld. 40 kr., katero je razdeliti mej štiri uboge posle, ki več delati ne morejo in so na dobrem glasu.

Prošnje za jedno ali drugo teh ustanov uložiti je opremljene s potrebnimi dokazili do konca tega meseca pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dne 1. novembra 1896.

Lastnina in tisk „Národní Tiskarne“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.